
Będzin-Zamkowa Góra, st. 1, gm. loco , woj. śląskie, AZP 97-48/14

Informator Archeologiczny : badania 33, 127

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WCZESNE ŚREDNIOWIECZE

Babi Dół – Borcz, st. 2, gm. Samonino, woj. pomorskie – patrz: wczesna epoka żelaza

BĘDZIN – GÓRA ZAMKOWA, st. 1, gm. *loco*, woj. śląskie, AZP 97-48/14

- linia obronna średniowiecznego grodu (X-XIV w.)

Rów sondażowy, przebadany w terminie od 28 czerwca do 23 lipca przez mgr Aleksandrę Rogaczewską (autorka sprawozdania, Muzeum Zagłębia w Będzinie). Badania sfinansowane przez Muzeum Zagłębia w Będzinie. Dziewiąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 54 m².

Wał I fazy datowany na koniec X w., wydzielony w roku poprzednim podczas badań części umocnień usytuowanej od strony wnętrza grodu, okazał się być wkopany [licową warstwą belek drewnianych] w kulminację starszego wału. Wypełnisko konstrukcji tej fazy składało się z gruzu wapiennego, po części przepalonego, ziemi i gliny. Szerokość podstawy wału i pierwotna wysokość usypiska liczona od poziomu wkopania w wał starszy wynosiła po około 6 m. Odkryty pod nim najstarszy wał określono jako fazę 0. Był usypany z jasnego gruzu wapiennego, bezpośrednio na warstwie z okresu osadnictwa kultury łużyckiej. Resztki jego pokrywała warstwa węgla drzewnego. Kulminacja pozostałości wału fazy I nie została uchwycona w poprzednim roku, ponieważ była przesunięta na wschód w stosunku do kulminacji resztek wału fazy 0. W świetle dotychczasowych ustaleń można próbować przyporządkować fazę I odkrytego systemu do okresu początkowego państwowości polskiej, natomiast wcześniejszą fazę 0 powiązać z grodem plemiennym zamkniętym na obszarze obecnie zachowanej wewnętrznej linii umocnień. Na spalony wał fazy I nałożyła się faza naprawcza określana jako II. W tym przypadku materiałem do nadsypania wału była ziemia z elementami pogorzelska, być może pochodząca z wnętrza grodu. Wał ten posiadał również drewniane elementy konstrukcyjne. Analiza dendrochronologiczna próbek drewna wskazuje na datę 1078 AD jako datę ścięcia.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Zagłębia w Będzinie.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 282-289.

Badania będą kontynuowane.

Błękwit, st. 9, gm. Złotów, woj. wielkopolskie, AZP 33-29/135 – patrz: wczesna epoka żelaza

Bierzwnik, st. 25 i 26, gm. *loco*, woj. zachodniopomorskie, AZP 39-16/130 i 131 – patrz: późne średniowiecze

BOCHEŃ, st. 16, gm. Zduny, woj. łódzkie, AZP 59-55/25

- osada kultury łużyckiej (III-V EB)
- osada wczesnośredniowieczna

Badania archeologiczne prowadził mgr P. Świątkiewicz (autor sprawozdania), konsultował dr M. Duliniacz. Finansował WKZ O/Łódź. Piąty sezon badań.

W 1999 roku rozpoznawano zagrożony teren położony na południowy wschód od krawędzi piaskowni i przyległy do wykopów nr XV-XVIII z 1998 roku, w których odkryto wczesnośredniowieczne i „łużyckie” warstwy i obiekty kulturowe. Wyeksplorowano 6 wykopów sondażowych (nr XXI-XXVI) o wymiarach 2,5 x 10 m każdy oraz dwa następne o wymiarach około 2 x 6 i 1,5 x 4 m (XXVII, XXVIII) przy profilach piaskowni. Ponadto na polnej ścieżce, około 100-150 m na południe